

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak (przewodniczący)

SSN Adam Redzik (sprawozdawca)

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie z protestu Ł. S.
przeciwko ważności wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej,
przy udziale Prokuratora Generalnego i Przewodniczącego Państwowej Komisji
Wyborczej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 12 grudnia 2023 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

[ms]

UZASADNIENIE

Ł. S. (dalej również: „Skarżący”) złożył protest przeciwko ważności wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, przeprowadzonych 15 października 2023 r., co najmniej w okręgach wyborczych wyszczególnionych w treści protestu.

Skarżący zarzucił „naruszenie zasad wyborczych przez Sejm, najprawdopodobniej w szczególności partię rządzącą, Prawo i Sprawiedliwość” oraz „naruszenie zasad Konstytucji odnośnie wyborów w zakresie równości głosów.”

Uzasadniając podniesione zarzuty Skarżący zwrócił uwagę, że liczba mandatów wyborczych nie odpowiada liczbie ludności w poszczególnych okręgach wyborczych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 82 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 2408, dalej: k.wyb.) przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu: 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Według art. 241 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że niewskazanie wymaganych zarzutów i dowodów jest uchybieniem formalnym protestu wyborczego, które skutkuje pozostawieniem go bez dalszego biegu (tak m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z: 27 listopada 2019 r., I NSW 242/19; 26 listopada 2019 r., I NSW 283/19; 20 listopada 2019 r., I NSW 167/19; 19 listopada 2019 r., I NSW 191/19).

Podniesiony przez Skarżącego zarzut został sformułowany w sposób tak ogólnikowy, że jednoznaczne ustalenie jego treści powoduje trudności. Interpretacja tego zarzutu z uwzględnieniem treści uzasadnienia protestu prowadzi do wniosku, że nieprawidłowości Skarżący upatruje w braku proporcjonalności, polegającej na niedostosowaniu liczby mandatów w poszczególnych okręgach do liczby wyborców, mających w nich miejsce zamieszkania.

W związku z powyższym należy zauważyć, że zgodnie z art. 202 § 2 k.wyb. podział na okręgi wyborcze, ich numery i granice oraz liczbę posłów wybieranych w każdym okręgu, określa załącznik nr 1 do Kodeksu wyborczego. Ponieważ liczba posłów wybieranych w poszczególnych okręgach wyborczych jest uregulowana w Kodeksie wyborczym, to przeprowadzenie wyborów zgodnie z tym podziałem nie stanowi naruszenia, ale przeciwnie, stanowi wykonanie obowiązków

wynikających z przepisów tego Kodeksu. W rezultacie podniesiony zarzut nie mieści się w katalogu dopuszczalnych zarzutów protestu wyborczego, określonych w art. 82 § 1 k.wyb. Można przy tym zauważyć, że – jak wynika z treści tego przepisu – podstawą protestu wyborczego nie może być dowolne naruszenie przepisów Kodeksu wyborczego, ale wyłącznie naruszenie przepisów dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów. Zagadnienia te nie obejmują kwestii podziału terytorium państwa na okręgi wyborcze, ani ustalenia liczby posłów wybieranych w poszczególnych okręgach.

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 241 § 3 k.wyb., pozostawił protest bez dalszego biegu.

[ms]

[ał]